

Essay

Maak U Gereed Om Uw God te Ontmoeten!

Op het *Geef God Heerlijkheid* Districtscongres van Jehovah's Getuigen van dit jaar, werd speciaal de aandacht gericht op de profetie in het boek Amos. Een driedelig symposium van een uur, getiteld *Amos - De Boodschap voor Onze Tijd*, paste de meeste van Gods profetische veroordelingen zoals gewoonlijk toe op de Christenheid. In de geest van de apostolische raad om niet *elke* ogenschijnlijk geïnspireerde uiting te geloven, lijkt het echter gepast te zijn de waarheid van die uitingen te testen om te bezien of ze werkelijk van God afkomstig zijn.

Allereerst kunnen enkele sceptische lezers zichzelf afvragen waarom het boek van Amos, of ieder andere Hebreeuwse profetie, überhaupt een moderne vervulling moet hebben. Waarom kunnen we niet gewoon aannemen dat Amos eenvoudigweg lang geleden in vervulling is gegaan en de zaken verder met rust laten?

Ten eerste zijn alle profetische boeken verstrengeld door overlappende thema's, en veel van hen voorzegen rechtstreeks zaken die te maken hebben met de uiteindelijke komst van Gods koninkrijk en het einde van dit huidige samenstel. Als één van hen daarom hedendaagse toepassingen heeft - hebben ze die *allemaal*. Het is Jehovah's voorkeursmiddel voor communicatie om patronen vast te leggen die later in andere settings en omstandigheden worden herhaald. In essentie beschrijven de profetieën de vooraf opgetekende rechterlijke

beslissingen van de Oordeelsdag voor Gods volk; alsook de ongelovige wereld.

Ter voorbeeld: in Handelingen 15:16, 17 citeerden Jakobus en de apostelen rechtstreeks uit het boek Amos en paste het toe op de 1ste eeuwse Christelijke gemeente. Die verzen luiden: **"Na deze dingen zal ik terugkeren en de hut van David, die vervallen is, herbouwen, en ik zal haar puinhopen herbouwen en haar weer oprichten, opdat zij die overblijven van de mensen, Jehovah ernstig mogen zoeken, te zamen met mensen uit alle natiën, mensen die naar mijn naam zijn genoemd, zegt Jehovah, die deze dingen doet, die vanouds bekend zijn."**

Eén punt dat het waard is direct te worden opgemerkt, is dat Jehovah als *"vanouds bekend"* was in de 1ste eeuw; terwijl Jezus een relatieve nieuwkomer was in die tijd. Elke latere vervulling zou evenzo betrekking hebben op een volk dat naar de naam van *Jehovah* genoemd is. We weten in ieder geval dat de *"hut van David"* betrekking heeft op Christus' koninkrijk. Het huis van David viel in de 6de eeuw v.G.T. in handen van de Babyloniërs, maar Jezus, als zijnde een zoon van David en erfgenaam van Davids koninkrijk, richtte het weer op toen hij de messiaanse profetieën vervulde en als koning over het geestelijk Israël begon te regeren. Het is daarom duidelijk dat de zogenoemde kleine profetie van Amos van betekenis was voor de volgelingen van Christus in de 1ste eeuw - ver na de tijd dat de profetie oorspronkelijk in vervulling ging.

Maar de profetie leent zich ook voor een definitieve vervulling gedurende de uiteindelijke openbaring van Christus' koninkrijk. Hoe kunnen we dat zeker weten? De feitelijke profetie van Amos, waaruit de apostelen citeerden, zegt verder over de opnieuw herbouwde *"hut van David"*: **"Opdat zij in bezit mogen nemen wat er van Edom overgebleven is, en alle natiën waarover mijn naam is uitgeroepen', is de uitspraak van Jehovah, die dit doet..."** Tegen de tijd van de 1ste eeuw bestond de natie Edom echter niet meer; er was niets *"van Edom overgebleven"* - het was volledig vernietigd, zoals andere profeten ook hadden voorgezegd.

Profetiestudenten erkennen echter dat Edom, samen met Ammon en Moab, *profetische* betekenis hebben. Dat wordt duidelijk uit het boek Daniël, waarin Edom, Ammon en Moab worden genoemd in verband met de invallen van de koning van het noorden gedurende de [tijd van het einde](#). Daniël 11:41 zegt over de daden van de koning van het noorden het volgende: **"Ook zal hij werkelijk het Sieraadland binnentrekken, en vele landen zullen tot struikelen worden gebracht. Maar deze zijn het die aan zijn hand zullen ontkomen: Edom en Moab en het voornaamste deel van de zonen van Ammon."**

Daar de profetie in Daniël 11:41 geen kleinere vervulling heeft gehad in oude tijden, maar specifiek de gebeurtenissen voorgezegt die gedurende *"de tijd van het einde"* zullen plaatsvinden, lang nadat Edom, Ammon en Moab ophielden te bestaan, is het duidelijk dat *Edom, Moab* en *Ammon* betekenis hebben met

betrekking tot *het geestelijk* Israël - "*het Sieraadland*."

De profetie van Amos veroordeelt Edom voor het doden van zijn broeders, door te zeggen: **"Vanwege drie daden van opstandigheid van Edom, en vanwege vier, zal ik het niet afwenden, omdat hij zijn eigen broeder met het zwaard heeft achtervolgd en hij zijn eigen hoedanigheden van barmhartigheid heeft verdorven, en zijn toorn voor eeuwig blijft verscheuren; en zijn verbolgenheid — hij heeft ze voor altoos bewaard."**

De Wachttorens wijst er terecht op dat Edom, Ammon en Moab nauw verwant waren aan de Hebreëën. De Edomieten waren de afstammelingen van Esau---de tweelingbroer van Jakob. Ammon en Moab waren de twee zonen die Lot bij zijn dochters had toen zij na de verwoesting van Sodom tot een soort holbewonersbestaan waren gedegradeerd.

De drie volken die afstamden van Esau, Moab en Ammon hadden overeenkomstige gebruiken en talen en waren geografische burens van de zonen van Jakob. Wat is daar de betekenis van zoals het van toepassing is op het profetische Edom, Ammon en Moab? De Wachttorens verschaft geen interpretatie - waarvoor de redenen duidelijk zullen worden. Maar het moge duidelijk zijn dat de Christenheid passend gesymboliseerd wordt door die drie natiën, doordat alle hedendaagse sekten van de Christenheid voortgekomen zijn uit de drie hoofdstromingen van Katholicisme, Orthodoxie en Protestantisme. En, net zoals Edom de meest dominante natie van de drie was en in verband met Jakob het meest wordt genoemd in profetieën, lijkt het specifiek een afbeelding te zijn van de Katholieke Kerk.

Met betrekking tot het geestelijk Israël, heeft de Christenheid overeenkomstige gebruiken en spreekt een vergelijkbare taal der schriften, om het zo maar eens uit te drukken, in dat ze de Bijbel erkennen en gebruiken en verkondigen dat Jezus hun geestelijke vader is - net zoals het oude Edom, Moab en Ammon Abraham als hun vader bezagen. (Ondanks dat Abraham Lots oom was, hadden ze een vader-zoon relatie) Daar Jehovah's Getuigen een gemeenschappelijke erfenis hebben met Christenen van alle denominaties, zijn bijbelse verhalen en beginselen over het algemeen geen onbekende begrippen voor de hedendaagse geestelijke Edomieten en Moabieten.

Het is cruciaal de relatie tussen het oude Israël en Edom, Moab en Ammon te kennen, omdat het betekenis heeft voor de volgorde van gebeurtenissen in het komende oordeel. Hoe dat zo?

Volgens de vastgestelde volgorde in de Bijbel, begint Gods oordeel als *eerste* bij zijn volk. Jeremia 25:29 zegt bijvoorbeeld: **"Want ziet! over de stad waarover mijn naam is uitgeroepen, *begin* ik rampspoed te brengen, en zoudt gij ook maar in enig opzicht ongestraft blijven?"** Dat het oordeel wat staat opgetekent in Jeremia veel verder reikt dan de vernietiging van het oude

Jeruzalem door de Babyloniërs wordt enkele verzen later duidelijk, waar Jeremia zegt: **"Ziet! Een rampspoed gaat uit van natie tot natie, en een zware storm zelf zal verwekt worden van de meest afgelegen streken der aarde. En zij die door Jehovah zijn neergeveld, zullen op die dag stellig van het ene einde der aarde helemaal tot het andere einde der aarde komen te liggen...Tot mest op de oppervlakte van de aardbodem zullen zij worden."**

Jeremia's profetie voorzegt in werkelijkheid het wereldwijde karakter van de oorlog van Armageddon. Het punt is echter dat het oordeel begint bij degenen die geassocieerd worden met de heilige naam van God. De "stad" die heden ten dage exclusief geassocieerd wordt aan de onderscheidende naam van Jehovah is natuurlijk het Wachttorengenootschap van Jehovah's Getuigen; en specifiek het Bethel hoofdkantoor van de organisatie.

Ezechiël 9:6 bevestigt dezelfde volgorde van gebeurtenissen door te zeggen: **"Grijsaard, jongeling en maagd en klein kind en vrouwen dient gij te doden – ten verderve. Maar nadert geen enkele man op wie het kenteken is, en bij mijn heiligdom dient gij te *beginnen*. Dus begonnen zij bij de oude mannen die vóór het huis waren."**

Terwijl die profetie oorspronkelijk van toepassing was op de vernietiging van Salomo's tempel, bestaat er een moderne tegenhanger in de geestelijk tempel, welke in de Schrift beschreven wordt. Openbaring 11:2 verwijst bijvoorbeeld naar het tempelheiligdom verbonden aan het Christendom welke vertreden moet worden door de natiën. Jezus zelf profeteerde ook aangaande een heilige plaats die bestemd is om gedurende het besluit van het samenstel van dingen vertreden te worden door een walgelijk ding. Volgens de profetie van Maleachi, welke geschreven werd nadat Salomo's tempel was vernietigd, zal de boodschapper van Gods nieuwe verbond, Christus, ook komen om Gods *geestelijke* tempel te inspecteren en te reinigen. Maleachi 3:1 luidt: **"Ziet! Ik zend mijn boodschapper, en hij moet een weg voor mijn aangezicht banen. En plotseling zal tot *Zijn tempel* komen de ware Heer, die gijlieden zoekt, en de boodschapper van het verbond, in wie gij behagen hebt. Ziet! Hij zal stellig komen"**

Opdat er geen onduidelijkheid bestaat over wat de komst van de boodschapper van het verbond inhoudt, zegt Maleachi 3:5: **"En ik wil tot ulieden naderen voor het oordeel, en ik wil een snelle getuige worden tegen de tovenaars, en tegen de overspelers, en tegen degenen die vals zweren, en tegen degenen die bedrieglijk handelen met het loon van een loonarbeider, met de weduwe en met de vaderloze jongen, en degenen die de inwonende vreemdeling afwijzen, terwijl zij mij niet hebben gevreesd", heeft Jehovah der legerscharen gezegd."**

Daar Jehovah's Getuigen worden geplaagd door alle zaken die Jehovah in zijn

voornemen weg zal nemen van onder zijn volk, heeft er, in tegenstelling tot het dogma van de Wachttorenen omtrent Gods oordelen die naar men verondersteld in 1919 hebben plaatsgevonden, geen "snel" oordeel plaatsgehad onder Jehovah's volk - nog niet. We mogen daarom, onder andere, concluderen dat de oude mannen in Ezechiëls visioen, degenen die in Gods heiligdom worden gedood, de boze slaven zijn die heden ten dage geriefelijk verblijf houden binnen Gods gezalfde huisgezin en tempel.

Het punt is echter dat de Hebreeuwse profetieën bevestigen wat de Christelijke apostel Petrus voorzegt heeft over Gods oordeel wat als eerste bij zijn eigen huis begint. Om ons geheugen nog even op te frissen: de apostel Petrus schreef in 1 Petrus 4:17: **"Want het is de bestemde tijd dat het oordeel *begint* bij het huis van God. Als het nu eerst bij ons *begint*, wat zal dan het einde zijn van hen die het goede nieuws van God niet gehoorzaam zijn?"**

Onze apostel Paulus bevestigt ons in het 2de hoofdstuk van Romeinen evenzo dat het oordeel *eerst* begint bij de (geestelijke) Jood en vervolgens de Griek (niet-gezalfde).

Wanneer we dus zo duidelijk zien dat de Schriften verklaren dat het oordeel bij Gods huisgezin begint, hoe kan de Wachttorenen dan zo dogmatisch volhouden dat de verdrukking begint wanneer de Christenheid en geheel Babylon de Grote wordt vernietigd door de 8ste koning? Deze schrijver daagt opnieuw elke Getuige van Jehovah met kennis of vertegenwoordiger van de Wachttorenen uit schriftuurlijk bewijsmateriaal te overleggen voor het vaak-herhaalde en veel-gepubliceerde idee dat de vernietiging van valse religie de aanzet geeft tot de wereldwijde verdrukking, waarover de profeten hebben gesproken.

Dat brengt ons terug naar de relatie tussen Edom en Israël, en de basis voor Gods oordeel tegen valse religie.

"Mijn Volk op de Dag van hun Ongeluk"

Amos verder nog even loslatend, voor nu; de korte profetie van Obadja, welke volgt op het boek Amos, bevat ook Gods oordeel tegen Edom. De profeet herhaalt dat de reden dat God Edom vernietigt, is omdat hij zich verheugde toen ongeluk over Israël kwam. Vers 10 zegt: **"Vanwege de gewelddaad tegenover uw broeder Jakob zal schaamte u bedekken, en gij zult tot onbepaalde tijd afgesneden moeten worden."** Het 13de vers zegt verder: **"Gij hadt niet in de poort van mijn volk mogen komen op de dag van hun ongeluk. Gij, ja gij, hadt niet naar zijn rampspoed mogen turen op de dag van zijn ongeluk; en gij hadt geen hand mogen uitsteken naar zijn vermogen op de dag van zijn ongeluk."**

De Israëlieten waren in zowel goede als slechte tijden Gods volk. Zelfs toen

Jehovah ongeluk over hen bracht voor hun vele zonden en overtredingen, waren ze *nog steeds* zijn volk. Daarom noemt Jehovah hen ook "*mijn volk*." Ondanks dat God de Joden voor hun zonden strafte, strafte hij dienovereenkomstig ook anderen die zich verheugden en genoten van hun ongeluk.

Eén interessant detail in Obadja is de relatie die Edom had met de plunderaar. Obadja 6-8 zegt: **""O de mate waarin degenen van Esau zijn doorzocht! Hoe zijn zijn verborgen schatten opgespoord! Tot aan de grens hebben zij u gezonden. Juist de mannen die in een verbond met u staan, hebben u allen bedrogen. De mannen in vrede met u hebben u overweldigd. Degenen die voedsel met u eten, zullen een net onder u plaatsen als onder iemand in wie geen onderscheidingsvermogen is. Zal het niet op die dag zijn?"** is de uitspraak van Jehovah."

Edom werd door de profeten beschreven als wonende op een verheven, versterkte rots... waar vandaan ze neergehaald werden door de Chaldeeën en haar grote rijkdom geplunderd werd. Edom voelde zich klaarblijkelijk veilig door haar goede relaties met de Babyloniërs. Ze hadden echter niet onderscheiden dat Jehovah de Chaldeeën had aangesteld als het aardse, imperialistische uitvoerder van goddelijke oordelen.

In een soortgelijk patroon geniet het Vaticaan enorme rijkdommen en heeft het heden ten dage een veilige speciale positie met betrekking tot de politieke leiders. Van alle religies in de wereld, geniet alleen het Vaticaan wat '[bijzondere waarnemer status](#)' wordt genoemd in de Verenigde Naties. Met andere woorden, zoals Obadja beschrijft, hebben ze een "*verbond van vrede*" met juist die instantie welke bestemd is om uiteindelijk de 8ste koning uit Bijbelse profetieën te worden en welke, zoals Openbaring voorzegt, valse religie volledig zal vernietigen.

Maar, wederom, waarom zijn we gerechtvaardigd in het maken van zulke moderne toepassingen van zulke oude profetieën? Net als Amos voorzegt Obadja dingen die eenvoudigweg niet passen in de oorspronkelijke vervulling. Obadja 18 zegt bijvoorbeeld **"het huis van Jakob moet een vuur worden, en het huis van Esau als stoppels; en zij moeten hen in brand steken en hen verteren."** In werkelijkheid werd Edom vernietigd door Babylon. De Joden wreekten zich niet direct op Edom zoals de profetie doet vermoeden. Hoe zou dat kunnen? Ze waren ten slotte in gevangenschap in Babylon toen Edom werd vernietigd.

Verder eindigt de profetie van Obadja met te zeggen: **"En redders zullen stellig de berg Sion bestijgen, om het bergland van Esau te oordelen; en het koningschap moet van Jehovah worden."**

Het meervoud van redders en rechters die verbonden zijn aan Jehovah die zijn eigen koningschap opneemt, kunnen niemand anders zijn dan de 144.000 ware

zonen van God, zoals ze in *Openbaring* worden beschreven, die staan op de top van de hemelse Berg Sion om te starten met de regering van Christus' koninkrijk over de wereld. Hun oordeel over Edom staat in verband met Christus en zijn 144.000 die zich wreken op Babylon de Grote voor het vergieten van het bloed van Gods dienstknechten, van vele eeuwen geleden tot het moment dat de laatste van de heiligen ter dood is gebracht. Openbaring 6:11 wijst erop dat Gods oordeel van het huidige samenstel tegengehouden wordt totdat het volledige aantal van de broeders van Christus, die op het punt staan ter dood gebracht te worden, gedood *zijn*. Waarschijnlijk is dat het moment waarop de zonden van Babylon de Grote zich tot de hemelen hebben opgestapeld en God haar herinnert aan haar vele onrechtvaardige daden.

De reden dat de Wachttorenen over het algemeen niet erkent dat Edom, Moab en Ammon de Christenheid symboliseren is omdat, als ze dat zou doen, het noodzakelijk zou maken te erkennen dat Israël in profetië geen afbeelding van de afvallige Christenheid is. En wanneer de profetiëën correct worden geïnterpreteerd, is het, in plaats van de Christenheid die als eerste wordt geoordeeld in de komende verdrukking, juist het geestelijk Israël en degenen die verbonden zijn met de ware Christelijke gemeente die te gronde gericht worden met de hulp en goedkeuring van de Christenheid.

Daarom beschrijft Daniël kennelijk dat Edom, Moab en Ammon de eerste steken van de koning van het noorden ontlopen, terwijl het Sieraadland onderworpen wordt aan de tirannieke koning. De Christenheid wordt pas daarna, gedurende de periode van verdrukking, door God geoordeeld voor het goedkeuren van de gruwelijkheden die op dit moment nog tegen Jehovah's volk gepleegd moeten worden.

Op dit moment kunnen we ons enkel de schok en vernedering proberen in te denken, welke alle Jehovah's Getuigen zal treffen wanneer de Wachttorenen omvergehaald wordt, terwijl de kerken van de Christenheid spottend toekijken. Hoe kunnen we er echter zeker van zijn dat dát hetgeen is wat in het verschiet ligt? Dat brengt ons terug bij het boek van Amos.

"Geen Honger Naar Brood, en Geen Dorst Naar Water"

Eén van de door de Wachttorenen vaakst geciteerde verzen uit Amos is Amos 8:11, waar staat: **"Zie! Er komen dagen,' is de uitspraak van de Soevereine Heer Jehovah, 'en ik zal stellig een hongersnood in het land zenden, geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar naar het horen van de woorden van Jehovah.'"**

De Wachttorenen past dat vers altijd toe op de vermeende, geestelijk uitgehongerde toestand van de Christenheid. Maar laten we die *"geïnspreerde uiting"* van

interpretatie eens testen om te bezien of het werkelijk van de God van waarheid afkomstig is. Daarvoor hoeven we ons slechts de volgende vraag te stellen: Op welke wijze vervullen de kerken van de Christenheid de profetie die een geestelijke hongersnood over het land afroept?

In plaats van een geestelijke hongersnood, lijkt precies het tegenovergestelde het geval te zijn; daar het duidelijk is dat veel denominaties van de Christenheid een soort opleving lijken mee te maken. Beschouw eens enkele relevante feiten: In vergelijking met de middeleeuwen, toen de Katholieke Kerk een wurggreep op de Bijbel had en het verbod dat ze gepredikt of vertaald werd in algemene Europese talen, hebben hedendaagse kerkgangers een veel grotere toegang tot Gods Woord. Ondanks dat de Katholieke Kerk het vertalen van de Bijbel heeft tegengestaan, zijn er meer recentelijk [vele Katholieke Bijbelvertalingen](#) en commentaren voor het publiek toegankelijk. Ondanks dat ze in vergelijking met de toenemende bevolking in aantal afnemen, waar is het bewijs voor een hedendaagse geestelijke hongersnood in de Katholieke organisatie?

Evangelische en fundamentalistische denominaties bieden grondige Bijbelstudies aan en hun aantal groeit snel als gevolg daarvan. Degenen die een Bijbelse boodschap willen horen, hoeven daarvoor niet eens meer naar de kerk te gaan. Op diverse radiofrequenties zijn Bijbelleraren van allerlei stromingen te horen en televangelisten zijn ook heel algemeen geworden. Het Internet bevat letterlijk duizenden Christelijke websites en online Bijbelstudie programma's. De snelle groei van de hedendaagse evangelische beweging, vooral in Latijns Amerika, is beschreven als niets minder dan een [modern fenomeen](#). Er bestaat zeker geen bewijs voor een geestelijke hongersnood onder veel van de evangelische denominaties.

Wat betreft de Orthodoxe stroming van de Christenheid, de [Russische Orthodoxe Kerk](#) is klaarblijkelijk uit de dood opgestaan, nadat het tientallen jaren lang is onderdrukt door de USSR. Er bestaat ook geen bewijs voor een geestelijke hongersnood in het land van de voormalige Sovjet Republiek.

In het verleden heeft de Wachttorens, als vervulling van de profetie aangaande de zogenoemde "wateren" van Babylon die opdrogen als voorbode van hun totale vernietiging, gewezen op de schrinkende aantallen kerkgangers. De waarheid is dat vele religieuze denominaties heden ten dage veel levendiger zijn dan in het verleden. Terwijl de Christenheid *nooit* de juiste leerstellingen van de Bijbel heeft onderwezen, is het eenvoudigweg niet realistisch te beweren dat de Christenheid nu geestelijk armer is dan voorheen. In zekere zin heeft de Wachttorens dezelfde fout gemaakt als de communisten, doordat we voortijdig de dood van de Christenheid hebben aangekondigd. Hier zijn [nog enkele relevante feiten](#) aangaande de groei van de hoofdreligies van de wereld in de afgelopen tientallen jaren.

Aan de andere kant is de snelle groei onder Jehovah's Getuigen, waarop we ons

als bewijs van Jehovah's zegen beroemden, in veel landen gestagneerd. Er zou vorig jaar waarschijnlijk voor het eerst een statistische afname van actieve Jehovah's Getuigen in de Verenigde Staten gedurende het dienstjaar 2002 zijn geweest, ware het niet dat de *Wachttore*n 15-minuten-per-maand-verkondigers is begonnen mee te tellen.

Met betrekking tot de geestelijke hongersnood waarover de Bijbel in Amos spreekt, hebben andere profeten evenzo een catastrofale geestelijke hongersnood voorzeggd, welke uiteindelijk het volk van God zal verteren. (Zie de essays: [Dag van de Sprinkhanen Aanval](#) en [De Komende Ineenstorting van de Wachttoren\) Daar de profetie vooral een hongersnood beschrijft aangaande "*het horen van de woorden van Jehovah*," en daar de *Wachttore*n onlosmakelijk verbonden is aan de onderscheidende naam van Jehovah en het woord van Jehovah zeker tot ons gesproken heeft, en daar dit het enige kanaal is waarvan Jehovah's Getuigen erkennen dat het waar geestelijk voedsel verstrekt, moet de geestelijke hongersnood die in Gods woord wordt voorzeggd te maken hebben met de komende ineenstorting van het Wachttorengenootschap.](#)

Vrijwel elke profetie en vele Psalmen voorzeggden dat het komende oordeel over het huis van God zal resulteren in verwoesting voor de ware zonen van het koninkrijk, zodat zij hun aardse getuigenis in zakken gehuld voleindigen, terwijl hun vijanden zich verheugen over hun ondergang. Amos vormt hierop geen uitzondering. En er moet worden opgemerkt dat de geestelijke hongersnood die beschreven wordt in Amos, niet het resultaat is van langsepende gebeurtenissen, zoals we wellicht veronderstellen. Het voorgaande vers maakt het overduidelijk dat de hongersnood veroorzaakt wordt door een *plotselinge* rampspoed die Jehovah over zijn volk brengt. Amos 8:9-10 zegt: **"En het moet op die dag geschieden,' is de uitspraak van de Soevereine Heer Jehovah, 'dat ik de zon wil laten ondergaan op de volle middag, en ik zal stellig duisternis voor het land teweegbrengen op klaarlichte dag. En ik wil uw feesten in rouw veranderen en al uw liederen in een klaaglied, en ik wil op alle heupen een zak doen komen en op elk hoofd kaalheid; en ik wil de situatie maken als de rouw om een enige zoon, en het eindresultaat ervan als een bittere dag.'"**

Maar de vraag rijst echter *waarom* Jehovah een hedendaagse geestelijke hongersnood over zijn volk zal veroorzaken? De profetie van Amos werpt enig licht op die vraag.

Volgens Amos 3:2 hield God de afgedreven Joden meer verantwoordelijk dan alle andere mensen, vanwege de speciale relatie die Jehovah met de natie had. Van alle volken en nationale groepen die voor de tijd van Christus bestonden, is Israël de enige natie waar Jehovah rechtstreeks mee te maken had. Daarom zei Jehovah door middel van Amos het volgende: **"Ulieden *alleen* heb ik gekend uit alle families van de aardbodem. Daarom zal ik u rekenschap vragen van al uw dwalingen."**

Als Jehovah's Getuigen geloven we dat we het enige ware Christelijke geloof beoefenen. Zonder enige twijfel zijn er onder ons die ware gezalfde zonen van God zijn, die bewijzen dat ze in een verbondsverhouding met Jehovah God staan. Verder is het duidelijk dat de Christenheid volledig doortrokken is van het oude Babylon en dat haar menigte van wauwelende sektes met geen mogelijkheid Gods erkenning kunnen hebben. Wanneer we echter Jehovah's volk zijn, zoals we verkondigen, en in het licht van de wijze waarop Jehovah met zijn oude natie van Hebreeuwse getuigen handelde, zijn wij dan niet evenzo *meer* verantwoordelijk voor God dan ieder ander volk?

Laten we eens nauwkeurig naar onszelf kijken wanneer we dieper in de profetie van Amos duiken, niet als vindere van fouten en ongeestelijke en misnoegde personen, maar als volk van God en met ware Christelijke nederigheid. Daarom is de profetie opgetekend en daarom lezen we in Amos 3:13: **"Hoort en geeft getuigenis in het huis van Jakob', is de uitspraak van de Soevereine Heer Jehovah, de God der legerscharen."**

Jehovah droeg zijn profeet zelfs op de verdorven geestelijke conditie van zijn volk aan de omliggende natiën bekend te maken. In Amos 3:9 wordt gezegd: **"Verkondigt het op de woontorens in Asdod en op de woontorens in het land Egypte, en zegt: 'Verzamelt u tegen de bergen van Samária, en ziet de vele ongeregeldheden in haar midden en de gevallen van afzetterij in haar. En zij hebben dat wat recht is niet weten te doen.'"**

"Gij Die Gerechtigheid in Niets Dan Alsem Verandert"

Volgens het 5de hoofdstuk van Amos brengt Jehovah veroordeling over zijn volk, omdat zij onrechtvaardig werden en immoreel en ongelovig hebben gehandeld. Amos 5:7 zegt: **"O gij die gerechtigheid in niets dan alsem verandert, en degenen die rechtvaardigheid ter aarde hebben geworpen."**

De Schriften onthullen Jehovah God als een liefhebber van rechtvaardigheid en gerechtigheid. Hij heeft diepe zorg voor degenen die gekweld en benadeeld zijn en hij verwacht, ja, hij *eist*, dat zijn volk, en vooral hun *leiders*, zijn wetten en beginselen volgen en er altijd naar streven God te eren door te doen wat juist is. Daar de naam en reputatie van Jehovah verbonden was aan het oude Israël, bracht het enorme schande over Gods naam toen de Joden onrechtvaardig en verdorven werden.

Evenzo zijn de opzieners en het Besturend Lichaam van Jehovah's Getuigen er voor Jehovah in het bijzonder verantwoordelijk voor er zeker van te zijn dat de naam van God, die wij dragen, niet op soortgelijke wijze in diskrediet wordt gebracht. Dit is vooral het geval wanneer we beschouwen dat Christus Jezus er specifiek op wees dat zijn getrouwe slaaf, volgens het beginsel dat we vinden in

Lukas 12:48, een *zwaard* oordeel zou ontvangen. Daar staat: **"Ja, van een ieder aan wie veel werd gegeven, zal veel worden geëist; en van hem aan wie men het toezicht over veel heeft gegeven, zal men meer dan gebruikelijk is eisen."**

Maar, helaas hebben Jehovah's Getuigen grote schande over de naam van Jehovah gebracht. En onze leiders zijn vooral verantwoordelijk. Hoe dat zo?

Eén aspect van onze ontrouwheid is gebleken uit de recentelijk wijds gepubliceerde verslagen die openlijk de aandacht hebben gevestigd op talrijke zaken van verleiding, verkrachting en kindermisbruik binnen Jehovah's Getuigen. Maar dat is niet waar het werkelijke verhaal om ging. Hoe walgelijk kindermisbruik zelf al is, de onderliggende kwestie heeft te maken met de schandalige manier waarop het Wachttorengenootschap de afgelopen jaren met het probleem is omgegaan.

Volgens de [officiële woordvoerder](#) van de Wachttorenen bestaan er geen werkelijke problemen in de manier waarop kindermisbruik in de organisatie is behandeld. De mening van Broeder Brown is dat de plaag van kindermisbruik onder Jehovah's Getuigen niet erger is dan in andere organisaties in de wereld die worstelen met het probleem. Het is ironisch dat onze critici altijd al hebben gezegd dat Jehovah's Getuigen niet verschillen van andere religies. Maar moeten we werkelijk trots zijn op het feit dat ons vermeende "geestelijk paradijs" niet erger is dan de wereld, die we zo vaak karakteriseren als Sodom en Gomorra? Het verslag in Genesis dat spreekt over Gomorra, onthult dat jongens verdorven werden door sexuele perversiteiten, net zoals onze kinderen door perverse personen in onze gemeenten van hun onschuld zijn bestolen. Hoe passend zijn Jesaja's woorden voor onze hedendaagse leidende mannen, die er zelfvoldaan genoeg mee nemen dat kindermisbruik onder Jehovah's Getuigen niet erger is dan in andere organisaties: **"Hoort het woord van Jehovah, gij dictators van Sodom. Leent het oor aan de wet van onze God, gij volk van Gomorra."**

De Wachttorenen houdt vol dat er een effectief op de Bijbel gebaseerd [beleid](#) bestaat met betrekking tot kindermisbruik en dat de slachtoffers de hoogste prioriteit krijgen. Daar we echter als organisatie en als individuele personen verantwoording moeten afleggen aan God voor de manier waarop we zijn omgegaan met de gekwelden onder ons, moeten we de beweringen van de Wachttorenen dan niet nader beschouwen? Als Jehovah zijn volk feitelijk zal oordelen, is het dan niet onze verantwoordelijkheid onze positie voor God eerlijk te evalueren? In Amos 5:6 redeneert Jehovah ten slotte met zijn volk om berouw te hebben van hun slechtheid en te blijven leven. Maar, hoe is dat mogelijk, tenzij we onszelf eens goed onder de loep nemen?

Amos 5:6 luidt: **"Zoekt Jehovah, en blijft in leven, opdat hij niet werkzaam wordt net als een vuur, o huis van Jozef, en het vuur niet werkelijk verslindt, en Bethel niet wordt zonder iemand die het uitblust, o gij die**

gerechtigheid in niets dan alsem verandert..." Degenen die Jehovah vrezen, kunnen zulke goddelijke waarschuwingen niet wegwuiven alsof ze van toepassing zijn op die ander - de Christenheid. Ons zoeken van Jehovah betekent dat we moeten trachten zijn visie op belangrijke kwesties te vinden en dat we zijn maatstaven als de onze moeten aannemen. Dat vereist dat we ons denkvermogen gebruiken teneinde op een eerlijke wijze over zaken te redeneren en de juiste conclusies trekken.

Neem de kwestie in het beleid van de Wachttorens aangaande twee getuigen: Volgens de Wet van Mozes in Deuteronomium 19:15, **"Dient één enkele getuige niet tegen een man op te treden ter zake van enige dwaling of enige zonde... Op de verklaring van twee getuigen of op de verklaring van drie getuigen dient de zaak vast te staan."**

Ondanks dat de *Wachttorens* er gewoonlijk snel op wijst dat Christenen *niet* gebonden zijn aan de wet die God exclusief aan de Hebreeuwse natie gaf, zij het in andere gevallen, zijn we vreemd genoeg dit "twee getuigen" aspect uit de Joodse wet als meer dan enkel een beginsel gaan bezien---maar als een bindende wet voor ons. Wanneer we in Deuteronomium 19:16-19 echter verder lezen in de Wet, zien we dat God hen een wet aangaande twee getuigen gaf, zodat het zou dienen als een bescherming, die moest voorkomen dat slechte personen een ander valselyk beschuldigden. Daarom zegt de wet verder: **"Ingeval een getuige die gewelddaad beraamt, tegen een man optreedt om een beschuldiging van opstand tegen hem in te brengen, dan moeten de twee mannen die het geschil hebben, zich vóór Jehovah plaatsen, vóór de priesters en de rechters die in die dagen dienst zullen doen. En de rechters moeten een grondig onderzoek instellen, en indien de getuige een valse getuige is en hij een valse beschuldiging tegen zijn broeder heeft ingebracht, dan moet gij hem doen net zoals hij beraamd had zijn broeder te doen..."**

Terwijl we het bovenstaande vers analyseren, merk alsjeblieft op dat wanneer er geen twee of drie gevolmachtigde getuigen waren die de beschuldiging konden bevestigen, de rechter en priesters de verplichting hadden "*grondig onderzoek*" te doen en een beslissing te nemen. Hoe konden de rechters weten of de beschuldiger een complot tegen zijn broeder smeedde? Ze moesten een *grondig* onderzoek instellen zodat ze de waarheid achterhaalden. Ze moesten de zaak niet eenvoudigweg laten vallen wanneer er geen andere getuigen waren. Degenen die als rechters aangesteld waren, moesten de schuld of onschuld van de beschuldigde vaststellen; en daarmee samenhangend ook de schuld of onschuld van de beschuldiger. Dus, wanneer we beweren de Joodse wet te volgen in de behandeling van onze Christelijke aangelegenheden, zijn we dan niet verplicht de *gehele* wet te volgen, zoals Paulus schreef in Galaten 5:3?

Natuurlijk herhaalde Jezus Christus het twee-getuigen beginsel die in de Wet van Mozes was opgenomen, toen hij zijn volgelingen instrueerde hoe zij problemen

binnen de Christelijke broederschap moesten oplossen. In Mattheüs 18:15-18 zegt de Heer Jezus: **"Wanneer voorts uw broeder een zonde begaat, ga zijn fout dan blootleggen tussen u en hem alleen. Indien hij naar u luistert, hebt gij uw broeder gewonnen. Luistert hij echter niet, neem dan nog één of twee met u, opdat uit de mond van twee of drie getuigen elke zaak bevestigd wordt. Indien hij naar hen niet luistert, spreek dan tot de gemeente. Indien hij zelfs naar de gemeente niet luistert, dan zij hij u net als een mens uit de natiën en als een belastinginner."**

Jezus beschreef een proces dat uit drie stappen bestond en wat bedoeld was om vrede tussen Christelijke broeders te bewerkstelligen. Het is echter duidelijk dat het gerechtelijke proces niet is bedoeld om de *schuld* van de beschuldigde te bewijzen. Het is reeds een gegeven dat er een zonde is begaan, zoals Jezus zei: *"Wanneer voorts uw broeder een zonde begaat, ga zijn fout dan blootleggen"* De bedoeling van het onderzoek is de beschuldigde partij van zijn schuld te *overtuigen*; door zijn zonde bloot te leggen om hem tot berouw te bewegen. Jezus zei niet dat de één of twee andere getuigen die meegebracht worden, getuigen moesten zijn geweest van de specifieke daad die aanstoot gaf. De beschuldiger brengt één of twee getuigen mee die *getuige* zijn van het onderzoeksproces, en getuige zijn van de juistheid van de beschuldiging, en aanvullende terechtwijzing te geven voor de verkeerdheid van de zonde die is begaan. Er dient te worden opgemerkt dat de derde stap in het proces ook niet de schuld vaststelt. Het is de plicht van de beschuldigde te luisteren naar de terechtwijzing van de gemeente of uitsluiting onder ogen te zien. Wanneer de beschuldigde, in welke fase van het proces maar ook, de beschuldigingen toegeeft en gepaste stappen tot berouw onderneemt, herwint de beschuldigde zijn verloren gegane relatie met zijn broeder. Wanneer de beschuldigde weigert schuld of verantwoordelijkheid te aanvaarden, kan de gemeente hun handreiking van vriendschap terugtrekken.

De Wachttorens beweert dit wettelijke voorschrift van Christus te volgen en daarom eisen ze dat er bij het uitblijven van een bekentenis tenminste twee getuigen van de feitelijke misdaad van kindermisbruik moeten zijn, zodat de bewering van het misbruikte individu, die de beschuldiging doet, hard wordt gemaakt. Verder mag er, zonder een tweede getuige of bekentenis van de beschuldigde, geen gerechtelijke actie worden ondernomen tegen de beschuldigde misbruiker. Men laat de zaak vallen en, zoals de Wachttorens zo graag zegt, het slachtoffer wordt gezegd in stilte te lijden en "te wachten op Jehovah" om de dingen recht te zetten. Dit blijkt een flagrant verkeerde toepassing en verdraaiing van Christus' wet aan de gemeente te zijn.

Volgens Jezus moet de beschuldigde, als hij ook de terechtwijzing van de gemeente *weigert* te erkennen, gezien worden als schuldig aan hetgeen waarvan hij beschuldigd is. Ze mochten de zaak niet eenvoudigweg laten vallen, wanneer de pleger van de zonde weigerde verantwoordelijkheid voor zijn overtreding te nemen of omdat er niet meerdere getuigen waren.

Ouderlingen in de gemeente moeten hun eigen oordeel en de macht van hun aanstelling gebruiken om de kudde, waarover zij zijn aangesteld, te beschermen. Hoe naïef is het wanneer we veronderstellen dat een sluw, sexueel beestachtig persoon eenvoudigweg zijn misdaden zal bekennen wanneer hij ter verantwoording wordt geroepen. Toegegeven, enkelen bekennen, maar de *meesten* klaarblijkelijk niet. Hoe passend is Paulus' retorische vraag aan de gezalfde Korinthische ouderlingen: **"Ik spreek om u tot schaamte te bewegen. Is het waar dat er onder u niet één wijs man is die tussen zijn broeders zal kunnen oordelen...?"**

De Wachttorens heeft publiekelijk beweerd dat Jehovah's Getuigen gruwelen van kindermisbruik verfoeien, maar onze daden spreken die bewering tegen. In plaats van toe te staan dat gemeenteouderlingen hun eigen grondige onderzoek instellen naar deze gruwelmisdaden, zoals dat in de Joodse wet werd uiteengezet, heeft de wettelijke afdeling van de Wachttorens Gods eigen wet gebruikt om de gemeenteouderlingen aan handen en voeten te binden en heeft zodoende gerechtigheid ontzegd aan duizenden slachtoffers van sexueel misbruik, en heeft als gevolg daarvan andere onschuldige kinderen aan de verwoesting van kindermisbruikers in ons midden blootgesteld.

In enkele gevallen die door de organisatie [Silentlams](#) wordt gemeld, vond de rechtbank de misdaden van sommige zogenaamde Jehovah's Getuigen zo weerzinwekkend, dat ze veroordeeld zijn tot [lange gevangenisstraffen](#). Ondanks dat, behouden enkele van deze daders echter hun "goede naam" als Jehovah's Getuigen, terwijl ze op dit moment als veroordeelde pedofielen tijd uitzitten achter de tralies. Kennelijk hebben sommige ouderlingen en andere Jehovah's Getuigen ten gunste van veroordeelde pedofielen gedurende de veroordelingsfase zelfs als getuige in de getuigebank gestaan. Wat een schande!

Terwijl de Wachttorens weigert veroordeelde pedofielen uit te sluiten wanneer er geen twee getuigen van hun afschuwelijke misdaad zijn, wat enkel omschreven kan worden als een schandaal en een vreselijke verdraaiing van gerechtigheid, zijn enkele [slachtoffers en hun advocaten](#) uitgesloten, omdat ze weigerden in stilte te lijden, zoals de Wachttorens van hen verlangt! De Wachttorens heeft werkelijk de gerechtigheid van Jehovah in de bitterheid van alsem veranderd!

"In de Poort Heeft Men Iemand Die Terechtwijst Gehaat"

Wanneer Jehovah voornemens is zijn volk te oordelen en hen ter verantwoording te roepen voor hun koppige weigering recht te doen, kunnen we natuurlijk niet verwachten hier iets over te lezen in de *Wachttorens*. Toch moeten we in staat zijn de noodzaak voor Gods drastische maatregelen, die in de profetieën worden uiteengezet, te erkennen, wanneer we eenmaal op de hoogte zijn van bepaalde omstandigheden binnen de organisatie.

Volgens de wet van Christus die hierboven is besproken, moet de gekwetste partij de fout tussen hem en zijn broeder onder vier ogen blootleggen. Wanneer dat geen succes heeft, is de broeder verplicht één of twee anderen op te roepen die als getuigen tegen de zondaar dienen. Ironisch genoeg is de *Wachttore*n door vele personen, die geleden hebben als gevolg van het slechte beleid ten aanzien van kindermisbruik, onder vier ogen ter verantwoording geroepen. De Wachttoren heeft tot dus ver echter geweigerd te luisteren.

In september 2002 verschenen meer dan honderd slachtoffers van misbruik en hun advocaten letterlijk [aan de poorten](#) van het hoofdkantoor Bethel van Jehovah's Getuigen in Brooklyn, om te getuigen tegen de Wachttoren van het onrecht in deze zaken. Wederom weigerde de Wachttoren te luisteren. In plaats van degenen die terechte klachten hebben nederig te ontvangen, sloot de Wachttoren de poorten van Bethel en weigerde ze de beschuldigers zelfs maar te woord te staan, dit in tegenstelling tot wat Christus ons onderwezen heeft.

Door middel van Amos beschrijft Jehovah volmaakt de huidige situatie. Amos 5:10 luidt: **"In de poort heeft men iemand die terechtwijst gehaat, en iemand die volmaakte dingen spreekt, verfoeit men."** Wie kan ontkennen dat een ieder die de Wachttoren tracht te corrigeren, door het leiderschap wordt veracht?

Een paar verzen verder doet Amos 5:12, 13 verslag van de aanvullende woorden van onze God: **"Want ik heb geweten hoe talrijk uw daden van opstandigheid zijn en hoe machtig uw zonden zijn, o gij die van vijandschap blijk geeft tegenover de rechtvaardige, gij die zwijggeld neemt, en degenen die arme mensen zelfs in de poort terzijde hebben gedrongen. Daarom zal juist hij die inzicht heeft, in die tijd het stilzwijgen bewaren, want het zal een rampspoedige tijd zijn."**

Jehovah's doordringende blik kent geen grenzen. Tijd is voor hem ook geen obstakel, daar hij door de eeuwen van de tijd vooruit kan kijken om omstandigheden, lang voordat ze zich zelfs maar ontwikkelen, te zien en er aandacht aan te besteden. Jehovah's op een laser gelijkende gezichtsvermogen kan door elke facade of uiterlijke schijn, welke door mensen wordt opgetrokken, heen kijken. We kunnen er daarom van overtuigd zijn dat Jehovah ziet wat er zich heden ten dage onder zijn volk afspeelt. Dientengevolge is Jehovah volledig op de hoogte van het feit dat de Wachttoren niet alleen de klagende roep van de arme, misbruikte personen in ons midden heeft vermorzeld en arrogant elke kritiek op hun onrechtvaardigheid heeft bespot, maar ook dat ze volgens de profetie *"zwijggeld neemt"*. Hoe dat zo?

Naarmate de klaagzang tegen het Wachttorengenootschap luider en luider wordt, en de stapel rechtszaken groeit, heeft de organisatie de hulp van de advocaten van Jehovah's Getuigen, alsook niet-JG advocaten, ingeroepen om de financiële belangen te verdedigen. Zoals een ieder die bekend is met de werking van het

wettelijke systeem weet, is het eerste belang van verdedigende advocaten te voorkomen dat een rechtsgeding überhaupt voor de rechter komt; waar een veel grotere mogelijkheid bestaat dat een jury of rechter een grote som geld aan de eisende partij toewijst.

Doorsnee advocaten interesseert het in alle gevallen niets wat het goede, rechtvaardige of ethisch juiste ding is om te doen. Het gaat allemaal om *winnen*. En om te winnen, zullen advocaten alle voordeeltjes zoeken en alles proberen om hun tegenstander in diskrediet te brengen, alsook alle getuigen die aan de kant van de tegenstander staan. Dat is nu eenmaal hoe het spel wordt gespeeld. Wanneer het lijkt dat de eisende partij een sterke zaak heeft, zullen advocaten over het algemeen natuurlijk proberen hun verlies zo klein mogelijk te houden en een soort van regeling buiten de rechtszaal om treffen. Heeft de Wachttorens dat gedaan? Ja, dat hebben ze inderdaad.

Terwijl Amos zei dat Gods volk zwijggeld heeft aangenomen, hebben bronnen die betrokken waren bij juridische geschillen met de Wachttorens, onthuld dat de Wachttorens buitengerechtelijke overeenkomsten sluit met slachtoffers van misbruik, ten einde een te voeren geding te voorkomen. Bij zo'n buitengerechtelijke overeenkomst is het meestal zo dat, indien de eisende partij daarmee instemt, hij of zij door de verwerende partij zwijgplicht ("gag order") opgelegd krijgt. De eisende partij mag dan de inhoud en strekking van de gesloten overeenkomst niet openbaar maken, op straffe van in de overeenkomst opgenomen gerechtelijke sancties. Het betekent feitelijk dat de Wachttorens slachtoffers van misbruik heeft afgekocht met zwijggeld om een openbare vertoning en de mogelijkheid dat er veel meer moet worden betaald wanneer de zaak voor de rechter komt, te voorkomen. In werkelijkheid betaalt de Wachttorens niet alleen zwijggeld, maar ontvangt het ook; buitengerechtelijke overeenkomsten besparen de Wachttorens geld en verschaffen een juridische basis voor het geheimhouden van zulke zaken. Al die tijd worden de meesten onder ons onwetend gehouden en laat men hen geloven dat alle beschuldigingen tegen de Wachttorens niets anders dan medialeugens zijn.

Het juiste en eerbare zou zijn dat er in het openbaar erkenning wordt gegeven aan de immense pijn en het leed dat zovelen Jehovah's Getuigen in onze gemeenten in handen van misbruikers hebben verduurd, en vanwege onze nalatigheid een soort van openlijke, eerlijke vergoeding te geven aan de slachtoffers. Maar, in plaats van Jehovah's schapen op betekenisvolle wijze te verzorgen, door eerst verontschuldigen aan te bieden voor de manier waarop misbruikte kinderen behandeld zijn, is de Wachttorens er nu op gericht hun geloof volledig te vernietigen; door slachtoffers opnieuw te misbruiken door hun horde advocaten op hen los te laten, die hun reputatie aanvallen en de beweringen van alle eisers, die voor hun smart wettelijke hulp durven te zoeken, in diskrediet brengen.

Jehovah's profeet lijkt die situatie precies te beschrijven door in Amos 8:4 te

zeggen: **"Hoort dit, gij die begerig naar de arme grijpt, ja, om de zachtmoedigen der aarde te laten verdwijnen..."**

Het is passend dat Jehovah door middel van Amos ook zegt dat zijn oordeel als eerste tegen de leiders van zijn volk zal komen: **"omdat zij een rechtvaardige voor niets dan zilver hebben verkocht en een arme voor de prijs van een paar sandalen. Zij snakken naar het stof van de aarde op het hoofd der geringen; en de weg der zachtmoedigen buigen zij; en een man en diens eigen vader zijn naar hetzelfde meisje gegaan, met het doel mijn heilige naam te ontheiligen."**

Hoeveel zachtmoedige zoekers van God zijn reeds gestruikeld of zullen struikelen door deze slechte daden?

Verder is het nu algemeen bekend dat de Wachttorens zelfs *bekende* kindermisbruikers toelaat dat ze in het openbaar van deur-tot-deur gaan; met als enige voorwaarde dat ze samen moeten werken met een andere prediker, alsof het idee dat slechts *één* van de predikers die op hun stoep verschijnt en hen een gratis huisbijbelstudie aanbiedt een pedofiel is, de huisbewoner op zijn gemak zal stellen. Maar, is onze samenwerking met een pedofiele "prediker" geen geval van deelgenoot worden van andermans zonden?

Terwijl enkele verantwoordelijke regeringen en buurten stappen ondernemen om de namen en verblijfplaatsen van seksuele roofdieren [bekend te maken aan het publiek](#) zodat er een soort van bescherming voor de lokale bevolking is, stuurt de Wachttorens bekende seksuele roofdieren er zelfs in argeloze buurten op uit om het Goede Nieuws te prediken! Terwijl onze pioniers geïnstrueerd worden alternatieve manieren te gebruiken om in contact te komen met mensen die niet thuis zijn, door middel van het schrijven van brieven en telefoongetuigenis enz., houdt de Wachttorens vol dat pedofiele bedienaren het recht hebben van deur-tot-deur te gaan en het Wachttorensengenootschap te vertegenwoordigen. Hoe onverantwoord van het Wachttorensengenootschap, daar ouders vaak hun kleintjes naar de deur sturen om open te doen. De heilige naam van God die verbonden is aan onze bediening is zeker ontheilgd. Hoeveel zachtmoedige mensen en toekomstige dicipelen hebben zich als gevolg van zulke slechtheid afgekeerd, zoals de profetie beschrijft?

In het hierboven geciteerde vers legt Jehovah een verband tussen de immoraliteit van prostitutie, waarbij vader en zoon hulde brengen aan dezelfde tempelprostitutie, en het verkopen van armen voor enkel geld. In plaats van tempelprostitutie tussen vermoedelijk beide instemmende volwassenen, is Jehovah's naam onder hedendaagse Jehovah's Getuigen ontheilgd door de moreel gezien nog weezinwekkender verkrachting en misbruik van kinderen. Evenals Jehovah's veroordeling van het Israël uit oude tijden, is Jehovah's terechtwijzing op ons van toepassing doordat we misbruikers hebben getolereerd en vertroeteld en hun slachtoffers en advocaten hebben vervolgd; de slachtoffers verradend om

de koninkrijksfondsen te beschermen.

Het lijkt erop dat het geestelijke welzijn van degenen wiens geloof verbrijzeld is niet de grootste zorg van de Wachttorens is, maar enkel het in stand houden van de status quo. Het financiële welzijn van de omvangrijke Wachttorens instelling lijkt heden ten dage, boven alle andere zaken, de primaire overweging van Bethel te zijn. Het lijkt daarom dat deze woorden van Amos gericht zijn aan degenen die ten nadele van anderen als prins van Bethel veilig weggekropen zitten in de organisatie: **"Die daar neerliggen op ivoren rustbedden en zich uitstrekken op hun divans, en de rammen uit een kudde eten en de jonge stieren uit het midden van de mestkalveren."** En wederom bevestigt de profeet dat het oordeel bij Gods huis *begint*, daar Amos zegt: **"Daarom zullen zij nu in ballingschap gaan aan de spits van degenen die in ballingschap gaan, en de brasserie van degenen die zich uitstrekken, moet verdwijnen."** (Amos 6:4-7)

Ondanks aanhoudende seksuele immoraliteit, het toenemend aantal echtscheidingen, bedriegelijke zaken, kleine tirannieën en allerlei soorten geroddel onder de broeders, alsook pedofilie binnen onze gemeenten, en leidende mannen die liegen en bedriegen, pocht de Wachttorens er nog steeds onbescheiden over dat we "Jehovah's *reine* volk" zijn en een "geestelijk paradijs."

Op het jaarlijkse districtcongres van dit jaar, hielden sprekers van het Besturende Lichaam zo als gewoonlijk krachtig vol dat Christus in 1914 gekomen is en dat Jehovah's Getuigen zich heden ten dage koesteren in dat "geestelijk paradijs" en bestemd zijn voor zelfs nog *grotere* heerlijkheid. In plaats van nederig Gods gunst te zoeken in het licht van onze dwalingen, creëerde de Wachttorens het hypocriete voorwendsel God heerlijkheid te geven. De grootste ironie was dat de Wachttorens zich de schertsvertoning op de hals haalde de interpretatie van de profetie van Amos te bespreken. Hoe ironisch dat Jehovah's veroordeling in Amos 5:21 onze eigen bijeenkomsten lijkt te beschrijven, wanneer er wordt gezegd: **"Ik heb gehaat, ik heb verworpen uw feesten, en ik zal mij niet verheugen in de geur van uw plechtige vergaderingen."**

In het licht van onze zelfzuchtige Bijbelinterpretaties en de zelfrechtvaardiging die over de gehele organisatie ligt, is het geen wonder dat Amos 6:8 zegt: **"De Soevereine Heer Jehovah heeft gezworen bij zijn eigen ziel, is de uitspraak van Jehovah, de God der legerscharen: 'Ik verfoei de trots van Jakob, en zijn woontorens heb ik gehaat, en ik wil de stad en dat wat haar vult, overleveren.'"**

Vanuit Jehovah's standpunt bezien zijn we zoveel van de Wachttorens gaan houden dat het ons organisatorische gouden kalf is geworden. We kijken niet langer naar Jehovah op, maar in plaats daarvan is onze toewijding gericht op de "getrouwe en beleidvolle slaaf" en "het Genootschap." Net zoals de Israëlitische steden Bethel en Gilgal het centrum van kalverenaanbidding werden, moeten

deze woorden van God in de nabije toekomst uiteindelijk werkelijk betekenis krijgen voor Jehovah's Getuigen: **"Want dit heeft Jehovah gezegd tot het huis van Israël: 'Zoekt mij, en blijft in leven. En zoekt niet Bethel, en naar Gilgal moogt gij niet komen en...wat Bethel betreft, het zal iets magisch worden. Zoekt Jehovah, en blijft in leven, opdat hij niet werkzaam wordt net als een vuur...'"**

Het lijkt erop dat de woorden in Amos 3:15 van toepassing zijn op datgene wat heden ten dage "Jehovah's organisatie" wordt genoemd. Het vers luidt: **"Ik wil ook de altaren van Bethel om rekenschap vragen...En ik wil het winterhuis neerslaan alsmede het zomerhuis. En de ivoren huizen zullen moeten vergaan, en veel huizen zullen tot een eind moeten komen', is de uitspraak van Jehovah."**

De tijd zal leren of dit gedeelte van Jehovah's veroordeling specifiek van toepassing is op de verspreid liggende spreekwoordelijke "ivoren torens" van het hoofdkantoor van Bethel en het luxueuze Patterson complex, alsmede de grote aantallen congreshallen en bijkantoor-"huizen" over de gehele wereld. Het is interessant dat een in Houston, Texas, recent gebouwde, zeer kostbare congreshal, compleet met gigantische inklapbare big-screen televisieschermen, zo buitensporig was dat enkele broeders het spottend de "Taj Ma-hall" noemden. *Werkelijke ivoren huizen!*

De Wachttorens past Amos 3:7 vaak op zichzelf toe, waar staat: **"Want de Soevereine Heer Jehovah zal niets doen tenzij hij zijn vertrouwelijke aangelegenheid heeft geopenbaard aan zijn knechten, de profeten."** Het is echter duidelijk dat Jehovah's "*vertrouwelijke aangelegenheid*" te maken had met het onder het oordeel brengen van zijn dwalende natie . En zoals het Bijbelse verslag bevestigt, lichtte Jehovah inderdaad talrijke Hebreeuwse profeten in met betrekking tot zijn bedoelingen. Het volk en haar instellingen accepteerden de boodschap van Jehovah's profeten echter niet. Daarom zei Jehovah door middel van Amos: **"Maar gij bleeft de nazireeërs wijn te drinken geven, en de profeten hebt gij een gebod opgelegd, door te zeggen: "Gij moogt niet profeteren.""**

Amos werd persoonlijk geconfronteerd met een woedende priester die hem beval te stoppen met profeteren over de komende ineenstorting van de stad Bethel. Amos werd gezegd: **"O visionair, ga, maak dat gij wekomt naar het land Juda, en eet daar brood, en daar moogt gij profeteren. Maar te Bethel moogt gij voortaan niet meer profeteren, want het is het heiligdom van een koning en het is het huis van een koninkrijk."**

Op soortgelijke manier is de Wachttorens zelfs trots op het feit dat ze in de organisatie geen plaats toestaat aan personen, die, vanuit Jehovah's standpunt bezien, feitelijk een soortgelijke functie vervullen als de bijbelse profeten uit de oudheid. Degenen die Jehovah kan zalven om te dienen als speciale hedendaagse

Nazireeërs, die Gods vertrouwelijke aangelegenheid duidelijker trachten te stellen voor de broeders, zullen worden berispt en als onbeduidend aan de kant worden geschoven door de "priesters" van de organisatie. Net als in de dagen van Amos beschouwt de hedendaagse instelling Bethel zichzelf als *"het heiligdom van een koning en ... het huis van een koninkrijk"* Geen enkele buitenstaander van Bethel wordt toegestaan Jehovah's profetische woord binnen de gemeente te bespreken, behalve op de manier waarop het nauwkeurig omschreven is door de priesters van Bethel. Als gevolg daarvan is de boodschap van de Wachttorens volledig ontdaan van Gods terechtwijzing en profetische oordelen tegen zijn volk.

Helaas wordt de heersende gedachtengang onder Jehovah's Getuigen volmaakt beschreven in Amos 9:10, als **degenen die zeggen: "De rampspoed zal niet naderbij komen noch tot aan ons reiken."** (Diezelfde houding wordt beschreven door de profeet Jesaja en wordt besproken in het essay getiteld: "[We Hebben een Verbond Gesloten met de Dood](#)")

"De Hut Van David Die Vervallen Is"

Het volgende vers in Amos zegt: **"Op die dag zal ik de hut van David, die vervallen is, oprichten..."** Zoals reeds eerder besproken, is de *"hut van David"* een verwijzing naar Christus' koninkrijk. De profetie verbindt het herstel van Gods koninkrijk dus aan een tijd waarin er rampspoed over Gods volk komt. Ondanks dat de geïnspireerde boodschapper rechtstreeks uit de profetie citeerde en het van toepassing bracht op de 1ste eeuwse instelling van Christus' koninkrijk over de gemeente, is het duidelijk dat bepaalde aspecten van de profetie een veel grootsere vervulling hebben. Dat komt omdat de rampspoed die God oorspronkelijk over Juda en het Davidische koninkrijk bracht, in de tijd dat Davids koninkrijk in de persoon van Christus hersteld werd, reeds eeuwen in het verleden lag. Toch zegt de profetie *"op die dag,"* wat betekent op de dag dat Jehovah rampspoed brengt over degenen die zeggen dat 'de rampspoed niet tot ons zal reiken.'

De rampspoed waarnaar Jehovah verwijst, dient als middel om degenen die Gods volk zijn te ziften. Amos 9:9 luidt: **"Ziet! Ik geef bevel, en ik wil het huis van Israël onder alle natiën schudden, net zoals men de zeef schudt, zodat er geen steentje ter aarde valt."** Geen enkel redelijk persoon zou beweren dat de moeilijkheden van de Bijbelstudenten gedurende de Eerste Wereldoorlog de profetie vervuld heeft, die spreekt over een uiteindelijk, beslissende rampspoed welke Gods huisgezin zal schudden.

De profetie in Haggai 2:6, 7 zegt dat Jehovah de hemelen, aarde en alle natiën zal schudden, zodat *"de begeerlijke dingen,"* wat goddelijke personen betekent, binnenkomen om Gods herstelde huis te verheerlijken. Paulus citeerde Haggai in Hebreeënen 12:27 en legde uit dat de profetie verband houdt met instellingen van het samenstel van dingen die tot vernietiging geschud zullen worden. Wellicht

overbodig om te zeggen, maar WOI is niet de ondergang van dit samenstel gebleken. Het grote schudden is *op komst*. Daarom heeft het "schudden" om Gods volk te ziften ook nog niet plaatsgevonden. Maar ook dit is *op komst*.

De komende ineenstorting van de "*hut van David*" loopt klaarblijkelijk parallel aan de vele andere profetieën die voorzeggen dat de feitelijke komst van Christus in zijn koninkrijk om over de aarde te regeren, *eerst* resulteert in de verwoesting van het geestelijke huis van zijn uitverkorenen. In verband met [de koning met bars gelaat](#) zegt Daniël 8:11 bijvoorbeeld dat de arrogante koning in een rechtstreekse confrontatie tegenover de vorst van Gods koninkrijk komt te staan, zodat hem **"het bestendige kenmerk ontnomen werd, en de vaste plaats van zijn heiligdom werd omvergehaald."**

Het volgende vers zegt dat de reden dat God de koning met bars gelaat toestaat succes te boeken tegen Christus' belangen op aarde, **"wegens overtreding"** is. De Wachttorens past deze overtreding verkeerd toe op de koning met bars gelaat. De overtreding is echter duidelijk de overtreding van de zonen van het koninkrijk, die terechtgewezen moeten worden en moeten boeten voor het schande brengen over de naam van Jehovah.

De herbouw van de hut van David heeft dus te maken met de grootse redding, de geestelijke genezing en het herstel dat plaats zal vinden *gedurende* de periode van verdrukking.

Op veel plaatsen in de Bijbel verheerlijkt Jehovah zijn grote naam en uit hij zijn verontwaardiging doordat zijn onbeduidende dienaren hem niet het respect en de heerlijkheid hebben gegeven die hij terecht verdient en in plaats daarvan hun eigen God tot schande hebben gemaakt. Amos vormt hierop geen uitzondering.

In het licht van de schande die Jehovah's Getuigen over de naam van Jehovah hebben gebracht, zouden vrezers van Jehovah de bloedstollende verklaring van God in Amos 4:12 ter harte moeten nemen: **"Daarom zal ik dät met u doen, o Israël. Maak u, ten gevolge van het feit dat ik u juist dit zal doen, gereed om uw God te ontmoeten, o Israël. Want zie! de Formeerder van de bergen en de Schepper van de wind, en Hij die de aardse mens vertelt waar de intense belangstelling van zijn geest naar uitgaat, die de dageraad in donkerte verandert en die op de hoge plaatsen van de aarde treedt, Jehovah, de God der legerscharen, is zijn naam."**